

**MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR  
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA  
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

**DECIZIA nr. \_\_\_\_\_ / \_\_\_\_\_ 2008  
privind solutionarea contestatiei depusa de  
X**

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala de administrare a marilor contribuabili, printr-o adresa, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor, asupra contestatiei formulata de X, impotriva Deciziei de impunere emisa in baza Raportului de inspectie fiscala de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale de administrare a marilor contribuabili - Activitatea de inspectie fiscala.

X este inregistrata la registrul Comertului si are codul unic de inregistrare, iar la data depunerii contestatiei figureaza la pozitia nr.x din O.M.E.F. nr.1354/2007 pentru actualizarea marilor contribuabili prevazuti de Ordinul ministrului finantelor publice nr.753/2006 privind organizarea activitatii de administrare a marilor contribuabili.

Contestatia are ca obiect Decizia de impunere prin care s-a aprobat la rambursare TVA si s-a respins la rambursare TVA, din care contesta:

- taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare;
- majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata respinse la rambursare.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 207 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, in raport de data adresei de comunicare a Deciziei de

impunere, si data depunerii contestatiei, conform stampilei registraturii generale a Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205, 207 si art.209 alin.(1) lit.b din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor, este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

**I. X contesta partial obligatiile stabilite in sarcina sa de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale de administrare a marilor contribuabili – Activitatea de control fiscal prin decizia de impunere, precizand ca:**

Perioada verificata a fost 01.11.2005 – 31.12.2007 iar temeiul legal al contestatiei este art.175 si art.177 alin.(1) din OG nr.92/2003.

In perioada 01.11.2005 – 31.12.2007 societatea a aplicat masurile de simplificare (taxarea inversa) pentru un numar de 501 facturi emise privind vanzari de rumegus, tocatura de lemn si paleti.

Societatea precizeaza ca prin Raportul de inspectiei fiscala, organele de inspectie fiscala au stabilit ca pentru bunurile respective legea nu prevede aplicarea masurilor de simplificare.

Totodata, societatea sustine ca procedura de taxare aplicata la livrarile de “deseuri de lemn” este urmare a masurilor dispuse de inspectorii fiscali din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice printr-un Raport de inspectie fiscala anterior.

Societatea mentioneaza in continuare ca pana la incheierea acelu Raport de inspectie fiscala, procedura aplicata la vanzarea deseurilor din lemn a fost aceea de taxare cu cota standard de 19%.

Astfel, societatea sustine ca starea de fapt care a condus la stabilirea unor sume suplimentare reprezentand TVA precum si a majorarilor aferente este rezultatul aplicarii masurilor dispuse de organele de inspectie fiscala din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala si nu o actiune deliberata din partea ei.

Printr-o adresa societatea a solicitat Ministerului Economiei si Finantelor – Agentiei Nationale de Administrare Fiscala clarificarea antagonismului rezultat din interpretarea normei de drept fiscal de catre organele de inspectie fiscala apartinand Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, cu privire la procedura de taxare a deseurilor de lemn.

Societatea sustine ca a considerat eronata argumentatia juridica stipulata in Raportul de inspectie fiscala emis de Directia Generala a Finantelor Publice, raportata la cadrul general de reglementare in actele care stabilesc procedurile de asezare si percepere a impozitelor, dar s-a conformat masurilor dispuse procedand in consecinta.

Astfel, efectul financiar a fost o taxa pe valoarea adaugata suplimentara si majorari de intarziere aferente acesteia stabilite prin Decizia de impunere de catre organele de inspectiei fiscala din cadrul Directiei generale de administrare a marilor contribuabili.

Societatea precizeaza ca ea contesta de drept situatia de neconcordanza fata de temeiul juridic, invocata in cele doua acte de inspectie fiscala, concretizata in sumele ce trebuie platite, in acceptiunea sa in mod nelegitim.

In opinia ei, societatea considera ca nu se face vinovata de netaxarea livrarilor de deseuri de lemn din perioada 01.11.2005 – 31.12.2007, ea conformandu-se la masurile dispuse de organele de inspectie fiscala din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala prin Raportul de inspectie fiscala.

Societatea mentioneaza in continuare faptul ca, numarul clientilor la care a vandut deseuri, persoane fizice si juridice este mare, iar o parte din acestia sunt ocazionali, fapt care ar ingreuna foarte mult operatiunea de recuperare a TVA nefacturat de societate, in situatia in care sumele stabilite suplimentar prin Decizie ar ramane definitive.

**II.Prin raportul de inspectie fiscala, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale de administrare a marilor contribuabili, au constatat urmatoarele:**

Organele de inspectie fiscala au precizat ca in perioada 01.11.2005 – 31.12.2007 societatea a aplicat masurile de simplificare (taxarea inversa) pentru un numar de 501 facturi emise privind vanzari de rumegus, tocatura de lemn si paleti, desi pentru bunurile respective legea nu prevede aplicarea masurilor de simplificare.

In conformitate cu prevederile art.160<sup>1</sup> respectiv art.160 alin.(2) lit.a) si c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si art.2 alin.(1) din O.U.G. 16/2001 privind gestionarea deseurilor industriale reciclabile, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au stabilit ca pentru

livrarea deeurilor din lemn nu se aplicau masurile de simplificare, respectiv taxarea inversa, intrucat acestea nu sunt prevazute in anexa 1 la O.U.G. 16/2001 unde sunt definite grupele de deseuri industriale reciclabile.

Totodata, organele de inspectie fiscala au luat in considerare si prevederile pct.65<sup>1</sup> alin.(2) din titlul VI al Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, astfel cum au fost modificate prin H.G. nr.84/2005 si art.2 lit.a) din Normele privind circulatia materialelor lemnoase si controlul circulatiei acestora si al instalatiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin HG 427/2004, cu modificarile si completarile ulterioare.

In continuare, organele de inspectie fiscala au precizat ca din adresa Ministerului Agriculturii, Padurilor si Dezvoltarii Rurale nr.157065/07.02.2005 a rezultat ca tocatura cu coaja, tocatura fara coaja, rumegus/talas si deseuri/capete nu fac obiectul Hotararii Guvernului nr.427/2004.

Ca urmare a celor prezentate mai sus, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea nu trebuia sa aplice masurile de simplificare pentru livrarile de rumegus si tocatura de lemn.

**III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retine:**

**1. Referitor la TVA in suma de x lei, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea avea obligatia sa colecteze TVA aferenta unor facturi emise privind vanzari de rumegus, tocatura de lemn si paleti si pentru care au fost aplicate masurile de simplificare.**

**In fapt**, in perioada 01.11.2005 – 31.12.2007 societatea a aplicat masurile de simplificare, respectiv taxarea inversa, pentru un numar de 501 facturi emise privind vanzari de rumegus, tocatura de lemn si paleti.

Organele de inspectie fiscala nu au dat dreptul de aplicare a masurilor de simplificare pe considerentul ca aceste deseuri nu se incadreaza in grupele de deseuri pentru care se aplica masurile de

simplificare prevazute de Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, O.U.G. 16/2001 si HG 427/2004.

**In drept**, se aplica prevederile art.160<sup>1</sup> alin.(2) lit.a) si d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare:

**„Bunurile pentru care se aplică măsurile simplificate sunt:**

**a) deșeurile și resturile de metale feroase și neferoase, precum și materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;**

**d) materialul lemnos. Prin normele metodologice de aplicare a Codului fiscal se vor nominaliza bunurile care se încadrează în categoria materialului lemnos;”**

In art.2 alin.(1) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare se prevede:

**“Grupele de deșeuri industriale reciclabile sunt prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.”**

In anexa 1 la O.U.G. 16/2001 sunt prevazute urmatoarele grupe de deseuri industriale reciclabile:

## **“ANEXA 1**

### **GRUPE de deșeuri industriale reciclabile**

**Deșeuri metalice feroase**

**Deșeuri metalice neferoase**

**Deșeuri de hârtii-cartoane**

**Deșeuri de sticlă (spărturi de sticlă)**

**Deșeuri de mase plastice**

**Deșeuri de cauciuc (anvelope uzate, camere de aer și articole din cauciuc uzate)**

## **Deșeuri textile”**

Totodata, la pct.65<sup>1</sup> alin.(2) din titlul VI al Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, cum au fost modificate prin H.G. nr.84/2005, se prevede:

**“Bunurile care se încadrează în categoria material lemnos, prevăzute la art. 160<sup>1</sup> alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, sunt următoarele: masa lemnoasă pe picior, precum și materialul lemnos prevăzut la art. 2 lit. a) din Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 427/2004, cu modificările și completările ulterioare.”**

Art.2 lit.a) din Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin HG 427/2004, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

**„În sensul prezentelor norme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:**

**a) materiale lemnoase - lemnul rotund sau despicat de lucru și lemnul de foc, obținute ca rezultat al aplicării tăierilor autorizate de produse principale, secundare, accidentale și din acțiuni de igienizare a pădurilor, cheresteaua, precum și lemnul ecarisat sau cioplit, lemnul brut, prelucrat sau semifabricat, potrivit art. 76 alin. 2 din Legea nr. 26/1996 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare. Pomii de Crăciun sunt produse lemnoase care au același regim de proveniență și circulație ca și materialele lemnoase;”**

Având în vedere prevederile menționate mai sus, se reține faptul că bunurile pentru care se aplică măsurile simplificate sunt deșeurile și resturile de metale feroase și neferoase, materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora, precum și materialul lemnos.

Se reține de asemenea că rumegusul, tocatura de lemn și paletii nu se încadrează în grupele de deșeuri industriale reciclabile prevăzute în anexa 1 la O.U.G. 16/2001.

Totodata se retine ca bunurile care se încadrează în categoria material lemnos, prevăzute la art. 160<sup>1</sup> alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, sunt masa lemnoasă pe picior, precum și materialul lemnos prevăzut la art. 2 lit. a) din Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund și anume lemnul rotund sau despiciat de lucru și lemnul de foc, obținute ca rezultat al aplicării tăierilor autorizate de produse principale, secundare, accidentale și din acțiuni de igienizare a pădurilor, cheresteaua, precum și lemnul ecarisat sau cioplit, lemnul brut, prelucrat sau semifabricat.

Se retine ca în perioada 01.11.2005 – 31.12.2007 societatea a aplicat măsurile de simplificare, respectiv taxarea inversa, pentru un număr de 501 facturi emise privind vânzări de rumegus, tocatura de lemn și paletii.

Se retine totodata ca prin adresa nr.157065/07.02.2005 ce constituie anexa nr.19 la dosarul contestației, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, minister care a contrasemnat H.G. 427/2004, precizează ca tocatura cu coaja, tocatura fără coaja, rumegus/talaj, deseuri/capete nu fac obiectul Hotărârii Guvernului nr.427/2004.

În ceea ce privește afirmația societății potrivit căreia "*nu ne facem vinovați de netaxarea livrărilor de deseuri de lemn din perioada 01.11.2005 – 31.12.2007, atitudinea noastră fiind aceea de conformare la măsurile dispuse de aparatul fiscal din cadrul ANAF al Ministerului Economiei și Finanțelor prin Raportul de inspecție fiscală*", aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât contestația înregistrată de X la Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este formulată împotriva Deciziei de impunere x emisă în baza Raportului de inspecție fiscală y și nu împotriva Raportului de inspecție fiscală z și a deciziei de impunere aferente, în cazul de față nefiind vorba de reverificare ci de o altă perioadă supusă verificării. Ca urmare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor nu se poate pronunța asupra Raportului de inspecție fiscală z și a deciziei de impunere aferente.

În ceea ce privește afirmația societății potrivit căreia "*mentionăm faptul că, numărul clienților la care am vândut deseuri, persoane fizice și juridice este mare, iar o parte din aceștia sunt ocazionali, fapt care ar îngreuna foarte mult operațiunea de recuperare a TVA*

nefacturat de noi, in situatia in care sumele stabilite suplimentar prin Decizie ar ramane definitive", aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat aceasta situatie nu influenteaza cu nimic modul de incadrare sau neincadrare a deseurilor vandute de societate in categoria bunurilor pentru care se aplica masurile de simplificare.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca societatea contestatoare, in mod eronat a aplicat masurile de simplificare pentru facturile privind vanzari de rumegus, tocatura de lemn si paleti.

Prin urmare, se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina societatii taxa pe valoarea adaugata in suma de **x lei**, motiv pentru care se va respinge contestatia formulata de X SRL ca neintemeiata.

**2. In ceea ce priveste suma reprezentand majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata** stabilite prin Decizia de impunere emisa in baza Raportului de inspectie fiscala, se retine ca stabilirea de majorari si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Avand in vedere ca la punctul 1 din prezenta decizie in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul de natura taxei pe valoarea adaugata, aceasta datoreaza si dobanzile si penalitatile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept **“accessorium sequitur principale”**, drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art.160 din Legea nr.571/2003, art.2 din OUG 16/2001, art.2 din HG 427/2004 si art.216 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, cu modificarile ulterioare se



## ***DECIDE***

**Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de X** impotriva Deciziei de impunere referitoare la suma de suma reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugata;
- majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

**Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicarii.**